

Spanje, maandag 18 november 2002

Ik ben erg verdrietig.

Zaterdag is Sinterklaas met de stoomboot aangekomen.

Maar ik heb een groot probleem..... Ik ben nog in Spanje. Ik heb de boot gemist en daarom was ik er zaterdag niet bij.

Maar het ergste is nog dat ik heel wat van jullie cadeautjes hier bij me heb.....

Wat zal Sinterklaas boos op mij zijn als hij het hoort.....

Ik weet niet wat ik moet doen.

Een ding weet ik wel....ik moet naar Nederland toekomen voor 5 december anders zijn er kinderen die hun cadeautje niet krijgen op school.

Ik weet niet hoe.....

Ik zal gaan denken en piekeren en dan zal ik weer schrijven, oke?????

Groeten van een zielige cadeau Piet

Spanje (Pamplona), 20 november 2002

Lieve kinderen,

Gisteren heb ik op het kasteel van Sint Nicolaas een fiets gevonden.

Weet je wat ik heb gedaan?

Ik heb de cadeautjes op de fiets gebonden en ben nu aan het fietsen.....zo naar Nederland toe.

Ik hoop maar dat ik op tijd bij jullie ben.

vandaag heb ik al een heel eind gefietst. Ik ben in Pamplona aangekomen.

Achter op mijn fiets zat ook een rood pakje. Nu zijn er hier in Pamplona heeeeeel veeeeeel stieren.

Daar vechten de mensen in Pamplona mee.

Als stieren iets zien wat rood is, worden ze heel boos en proberen ze je te pakken.

De stier zag mijn rode cadeautje op de fiets zitten en werd ook boos op mij.

Ik heb gefietst en gefietst met de stier achter mij aan. Je begrijpt wel dat ik erg hard fietste.....En ik was bang.....ooooooooooooooooo wat was ik bang.

De stier kwam steeds dichterbij.....ik hoorde zijn poten rennen.

Misschien wilde hij mij wel opeten.....

Plotseling kreeg ik een idee.

In mijn zak had ik pepernoten en taaítaai poppen.....Zou de stier dat lusten???

Terwijl ik snel doorfietste pakte ik uit mijn jaszak een grote taaipop.

Ik gooide hem naar de stier en.....

Hij at hem helemaal op. Toen de pop op was, zat ik al in een hotel.

Daar ga ik vandaag lekker slapen. Anders ben ik niet fit voor morgen.

En dan moet ik weer snel verder. Op de fiets naar jullie toe.

O,o,o, ik hoop maar dat ik op tijd kom!!!!!!

vrijdag zal ik schrijven waar ik dan ben.

Groeten van Pakken Pietje.

Pyreneeën, vrijdag 22 november 2002

Beste kinderen,

Hier weer een briefje van de pakkenPiet.

Ik ben al een stuk opgeschoten nu.

Ik ben in de Pyreneeën. Dat zijn hele hoge bergen.

Ik heb erg hard getrapt, want dat valt niet mee.....op de pedaaltjes de berg op.

Nu ben ik heel erg moe. Ik kan bijna niet meer verder.

In de hoge bergen heb ik ook nog een heel eng avontuur beleefd. Luister maar eens. Ik was druk aan het fietsen in de bergen toen er ineens erg slecht weer kwam: storm en sneeuw.....

Ik was bijna een witte Piet in dat weer.....zo slecht was het.....

Toen ben ik maar van de fiets afgestapt, ik dacht dat ik het toch niet meer zou halen. Wat moest ik nou??????

Huilen hielp niet veel.....Het was er erg koud.....ik bibberde en had een zwarte Piet ijspegel aan mijn neus hangen.

Bijna was ik ondergesneeuwd maar ineens zag ik een grot. Daar ben ik toen maar ingekropen.

Daar heb ik wel twee uur gehuild.....ik was zo alleen en wist niet meer hoe het verder moest.

Misschien kom ik nu wel niet op tijd.....zijn jullie dan boos??????

Sinterklaas zal wel boos zijn.....

Toen ik eergisteren in het hotel in Pamplona kwam, lagen er brieven van jullie.....wat lief van jullie....dat jullie toch nog een beetje aan mij denken.....Ik was alleen zo moe dat ik ze niet heb gelezen..

En gisteren had ik zo'n haast dat ik vergeten ben de brieven mee te nemen.

Ze liggen nog in het hotel.....Stonden er belangrijke dingen in die brieven????? Misschien kunnen jullie me helpen met ideetjes: hoe kom ik zo snel mogelijk bij jullie?

Het wordt al minder met de sneeuw.....even buiten kijken.....

Een eindje verderop staat een kasteel....

Misschien mag ik daar wel slapen vannacht. En wie weet kunnen zij mij helpen?

Nou daaaaaag, maandag schrijf ik wel weer een briefje.

Piet

Maandag, 25 november 2002

Hallo kinderen,

Ik ben in Frankrijk aangekomen. Vandaag ben ik in een plaats met een hele grote grot.....Ik ben niet hard opgeschoten maar dat komt doordat ik een leuke band had. Die moest ik eerst maken en toen zag ik plotseling die grote grot. Ik was zo nieuwsgierig.....ik ben er in gegaan.....Met de fiets aan mijn hand ben ik er zo maar ingelopen. Lopen...lopen....lopen.....hoekje om naar links en naar rechts.....zo ben ik een heel eind in de grot gelopen. Toen werd het daar erg donker.....ik moest maar eens terug.....maar.....ik wist niet meer hoe.

Dat is ook wat...nu ben ik verdwaald in die grote grot. Dat dat nu weer moet gebeuren.... Plotseling hoorde ik een geluid.

Een lage stem zei:"Waaaaaaaaaaaar moeEEEEEEEEEEt jiiiiiuuuuuuu heEEEEEEEEen?

Ik schrok natuurlijk heel erg. Misschien was het wel een eng monster of een spook die dat zei. Ik wilde snel weglopen maar ja.....welke kant op????

Plotseling dook er een gedaante op uit het donker.....het was een oude man met een lange baard, lange haren en vieze oude kleren aan. Ik schrok verschrikkelijk. Maar de oude man was juist heel blij dat hij mij zag. Hij zei: "Zwarte Piet wat ben ik blij dat je mij hebt opgezocht. Wat lief dat je aan mij hebt gedacht....." Hij vertelde ook dat hij een kluizenaar was. De kluizenaar vertelde dat hij nog nooit eerder een zwarte Piet op visite had gehad die hem een cadeautje kwam brengen. Ik heb hem toe wat beloofd. Als jij van mij een cadeautje krijgt, wil jij me dan vertellen hoe ik uit die grot kom?

Dat beloofde de kluizenaar en even later stond ik weer buiten. Ik wilde net op mijn fiets stappen, toen ik in het gras een klein vliegtuigje zag staan. Ik heb toen gerend en gerend. Net op tijd. Ik heb gevraagd aan de piloot of ik een stukje mee mocht vliegen en.....dat mocht. De piloot moet met het vliegtuigje naar Parijs en ik mag lekker mee! Dan ben ik een stuk dichterbij jullie.....maar ik ben er nog niet hoor.

Kijk maar op de kaart...ik ben dan op de helft. Ik zal volgende week nog hard moeten fietsen. Oja.....ik zal vanmiddag nog naar Nederland telefoneren met de schoenenpiet en zeggen dat jullie woensdag wel je schoen mogen zetten.

Dat hebben jullie wel verdiend na al die mooie tekeningen en brieven die ik kreeg. En mooi zingen hoor.....

Woensdag zal ik jullie wel weer een briefje sturen, misschien ben ik dan wel in Parijs.

Zoentje van Piet

Parijs, woensdag 27 november 2002.

Hallo kinderen,

Het vliegtuig heeft me in Parijs afgezet. Daar heb ik wel even een dagje uitgerust. Ik was zo moe.....

Nu ben ik weer fit en uitgerust zodat ik weer snel fietsen kan.

In Parijs ben ik nog op de Eiffeltoren geklommen. Die toren staat op een groot plein midden in Parijs.

Toen ik op de toren stond, kon ik een heel stuk van Frankrijk zien.....mooi hoor. ik hoorde van de schoenenpiet dat jullie vandaag de schoenen mogen zetten. Goed zingen hoor.....

Ik stap nu weer op de fiets want ik moet nog een eind rijden.

Nu mogen er geen spannende avonturen meer gebeuren anders kost dat teveel tijd en kom ik niet op tijd. veel fietsen dus nog.....

Doe goed je best op school en denk niet teveel aan Piet. Piet doet zijn best.....doen jullie dat ook maar.

vrijdag krijgen jullie weer een briefje van mij.

Tot dan.....kussie.....Piet

Douane tussen Frankrijk en België, Vrijdag 29 november 2002

Lieve kinderen,

Ga maar hart juichen want ik ben weer een stuk verder gekomen. Als ik nu snel fiets ben ik misschien toch wel op tijd.....

Wat is er gebeurd vandaag? ik kwam aan bij de douane. Er kwam een man aan die kijkt of je het land, België wel in mag. Hij zag alle cadeaus en vroeg of ik een papiertje had waarop stond wat ik in dat land bracht. Ik had geen papiertjes.....ja inpakpapier. Maar dat was niet goed. Weet je wat die man toen zei? "Dan mag je België niet in" O,o,o,o, daar stond ik dan. Ik mocht niet verder. Nu zal ik nooit in Nederland aankomen en helemaal niet op tijd.

Maar.....plotseling komt er een andere douane man aan. Hij keek mij aan en vroeg: "Bent u zwarte Piet?" Mag ik wel een handtekening van u voor mijn dochter?" Ik dacht even na en zei toen: "als ik naar België mag, krijgt u een handtekening". De douane dacht even na en vond het toen goed!

Fijn he.....nou kan ik tenminste doorfietsen naar jullie toe. Toen vroeg de douanemeneer: "Zeg zwarte Piet, moet jij niet allang in Nederland zijn? Het is toch al bijna 5 december?" Toen heb ik hem het hele verhaal maar verteld: over de boor die ik had gemist enzo. De douane vroeg: "Hoe kan je die boot nu missen? Dat heb ik verteld. Sinterklaas was zijn mooie schoenen vergeten en toen ben ik teruggegaan naar het paleis om ze te zoeken. Ik heb ze niet gevonden en toen ik terugkwam in de haven was de boot vertrokken.....zonder mij. Toen heb ik verteld dat ik de fiets gevonden had in een schuurtje en dat ik nu naar Nederland fiets.

Toen heb ik de douanemeneer nog een mooie handtekening gegeven en eindelijk mocht ik België in op weg naar Nederland.

Zeg.....is de schoenenpiet al eens geweest? Hebben jullie al wat gekregen?

Daaaaag Groeten van Piet

Brussel, maandag 2 december 2002.

O,o,o kinderen,

Gisteren ben ik in Brussel aangekomen. Wat was ik blij. Ik dacht dat ik vast wel op tijd in Nederland zou zijn en daarom besloot ik een kopje koffie te drinken en frietjes te eten in Brussel. Dat had ik wel verdiend.

Maar toen.....plotseling.....O jongens wat moest ik huilen. Ik bedacht me opeens wat. De namenlijst ben ik vergeten.....

De lijst waarop al jullie namen staan, ligt nog in Spanje. Nou ben ik zo ver gekomen en nou moet ik terug naar Spanje. Hatsjé.....hatsjé.....en nu wordt ik ook nog verkouden ook.....

Ik heb ook zo'n slaap.....

Weet je trouwens wat ik zag vandaag?

In de stad was een bakje met water en daarboven stond een mannetje en weet je wat die deed? Plassen.....in dat bakje. Dat vond ik zo leuk....ik ben op de rand gaan zitten.....toen werd ik heel moe.....toen ben ik in slaap gevallen.....en toen is er een ongeluk gebeurd. Ik viel langzaam achterover en toen.....plons.....ik viel in de plaspot van dat mannetje. Toen was ik wel wakker. Ik ben snel uit het water geklommen en nou.....

Nat, ziek, zielig.....kinderen wat moet ik toch doen.....En het is nog maar drie nachtjes slapen.....

En ik ben zo moe.....zo moe.....zo

moe.....ss!

Groeten van een natwater Pietje

Hellendoorn, Woensdag 4 december 2002

Beste kinderen,

Toen ik maandag wakker werd in Brussel had ik weer honger. Toen heb ik eerst wat frietjes gegeten. Dat vind ik toch zo lekker. Ik dacht, ik ga toch maar naar Nederland. Dan maar zonder lijst.

Toen heb ik gefietst en gefietst en nu ben ik in Hellendoorn. Een pretpark in Nederland! Ik had wel wat verdiend vond ik zelf. Daarom ben ik er in geweest. Ik heb in de achtbaan gezeten, ik ging ook door de rioolrat.....eng hoor....in het donker.....Ik ben naar het spookslot geweest en aan het eind ging ik in de wildwaterbaan. Toen zijn mijn schoenen en sokken drijfnat geworden..... Ik heb ze maar uitgetrokken en weet je wat ik toen vond?????? Het namenlijstje.....die ik maandag kwijt was. Ik kan wel gillen van blijdschap....Is de reis toch niet voor niets geweest.

Maar.....morgen is het al zover.

Dan komt Sinterklaas bij jullie en ik mocht mee.....met de cadeautjes.....

Hoe moet dat nu??????Hoe kom ik zo snel mogelijk bij jullie???

Ik zal vandaag hard nadenken en wie weet.....Zien jullie mij morgen toch nog.....

Ik hoop dat ik jullie morgen zie.....jullie ook?????????????

Ik hoop tot gauw!!

Handkus.....van Pietje